

Gümüş ziynet eşyalarını rodyum ile kaplatmak caiz midir?

Soru: Kadınların değerli mücevherleri ziynet edinmesi ve gümüş olan ziynet eşyalarını rodyum ile kaplamaları caiz midir?

Cevap

Ziynet eşyaları asıl olarak kadınlar içindir. Nitekim Allah Teala kız çocuklarının dahi takılar eşliğinde büyütüldüğünü haber vermektedir.¹ Yaratılışında da güzel görünme duygusu baskın olan kadın, eşine süslenmek için ziynet eşyalarına ihtiyaç duyar.² Bundan dolayıdır ki Allah Rasülü ﷺ birçok hadisi şerifte altının kadına helal, erkeğe ise haram olduğunu ifade etmiştir.³ Bu bağlamda gelen rivayetleri değerlendiren fukaha, kadının bilezik, küpe, yüzük gibi altın ve gümüşten yapılan ziynet eşyası edinmesinin caiz olduğu noktasında icmâ etmiştir.⁴

Kadınların altın ve gümüş dışındaki değerli madenlerden ziynet eşyası edinmesi ise ittifakla caizdir. Zira Allah Teala “Mücevherini çıkarıp takınmanız için denizi hizmetinize veren de O’dur.”⁵ buyurmakta, fukaha da kadınların inci, mercan gibi değerli madenlerden⁶ süs eşyası edinmesinin caiz olduğunda ittifak olduğunu zikretmektedir.⁷

Kadınların demir ve bakırdan ziynet eşyası edinmeleri ise Şafiî mezhebinde caiz olmakla⁸ beraber Hanefi mezhebinde mekruhtur.⁹ Rodyum da değerli madenlerden sayılabileceği için kadınların gümüşten mamul ziynet eşyalarını onunla kaplatmaları caizdir.

1. Zuhurf 43/18.

أَوْ مِنْ يَنْشَوُا فِي الْحَلِيَّةِ

2. Mansûr b. Yûnus b. Salâhiddîn el-Buhûtî, *Keşşâfü’l-knâ’ ‘ani’l-İknâ’*. (Suud-i Arabistan: Vezâratü’l-Adl, 2006), 5/35; Ebû İshâk Burhânüddîn İbrâhîm b. Muhammed b. Abdillâh er-Râmînî ed-Dımaşkî İbn Müflih, *el-Mübdi’ fî şerhi’l-Mukni’* (Beyrut – Lübnan: Darul Kütübil İlmiyye, 1997), 2/366.

3. Ebu Davud, Libas, 11 (Hadis No:4057); Nesai, Zînet, 40 (Hadis No:5147).

4. Ebû Ömer Cemâlüddîn Yûsuf b. Abdillâh b. Muhammed en-Nemerî İbn Abdilberr, *et-Temhîd limâ fi’l-Muvaţta’ mine’l-me’ânî ve’l-esânîd* (Mağrip, 1387), 14/241; Ebû Zekeriyâ Yahyâ b. Şeref b. Mürî en-Nevevî, *el-Mecmû’ şerhu’l-Mühezzebe* (Daru’l-Fikr, ts.), 4/442; Ebû’l-Fazl Şihâbüddîn Ahmed b. Alî b. Muhammed İbn Hacer el-Askalânî, *Fethu’l-Bârî Şerhu Sahîhi’l-Buhârî* (Beyrut: Dârü’l-Marife, 1379), 10/317.

5. Nahl 16/14; Fâtır 35/12.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلَّوْا مِنْهُ لِحِمَا طَرِيَّا وَنَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا

6. Ebû Abdillâh Muhammed b. Ömer b. Hüseyin Fahrüddîn er-Râzî, *Mefâtîhu’l-ğayb* (Beyrut: Daru İhyai’t-Turasi’l-Arabi, 1420), 20/188.

7. Ebû Muhammed Alî b. Ahmed b. Saîd b. Hazm el-Endelüsî el-Kurtubî İbn Hazm, *Merâtibü'l-icmâ'* (Beyrut: Darul Kütübil İlmiyye, ts.), 150; Muhammed Emîn b. Ömer b. Abdilazîz el-Hüseynî ed-Dımaşkî İbn Âbidîn, *Reddü'l-muhtâr 'ale'd-dürri'l-muhtâr* (Beyrut: Darul Fikr, 1992), 6/420.
8. Ebû Zekerıyyâ Yahyâ b. Şeref b. Mürî en-Nevevî, *Ravzatü't-tâlibîn ve 'umdetü'l-müttakîn* (Beyrut-Dımeşk-Umman: el-Mektebetü'l-İslami, 1991), 2/69.
9. Alâüddîn Ebû Bekr b. Mes'ûd b. Ahmed el-Kâsânî, *Bedâiu's-sanâi' fî tertîbi's-şerâi'* (Beyrut: Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, 1986), 5/133.

